

- τοντος. 'ἡμέρας' δὲ προστίθῃσι 'καὶ νυκτὸς' τὸ ἐνδελεγῆς καὶ ἀνένδοτον τοῦ γυμνάσματος παριστώων· εἴ γε γὰρ δὴ δεόντως αὐτὸ μέτιμεν, οὕτω μεταχειρίζεσθαι ἀσφαλές. ὥσπερ γὰρ οἰκία θησαυρῶ τῶν τιμῶν εὐτυχησάσῃ μὴ συνεχέσι τοῖς τοίχοις περιειργομένη οὐκ ἀνεπιβούλευτον ἔσται τὸ ἐναπόθετον
- 5 καὶ πλοῖον φερομένον κατὰ πελάγους οὐ πάρεστι τὸ εὐθυδρομεῖν διαλείποντι χρωμένον τῷ κατὰ πρύμναν ἀνέμῳ, οὕτω καὶ τῷ κατὰ θεὸν βιοῦντι κατ' οὐδὲν ἴσως τι καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ὄνησις, τῆς συνεχοῦς ἀπολήγοντι ἐργασίας. ἢ πῶς ἂν διαπαντὸς ἢ τοῦ θεοῦ αἰνεσις ἐν τῷ νοεῶν ἡμῶν στόματι διατηρηθεῖη, ὡς μὴ τινι ἐκφύλῳ καὶ ἐπακτῷ τὸ εὐγενὲς ἡμῶν καθυβρίζεται καὶ πρὸς νόθον
- 10 ἀποσκορακίζεται κίνημα ταῖς ἄλλοτριαῖς ἐπισποραῖς καὶ ἐπεισόδοις αἰσχροῦς μάλα δολούμενον; [7] ἀλλὰ γὰρ ὄρα, τί τὸ ἐντεῦθεν καὶ οἶον ὁ τοιοῦτος πόνος ὀνήσῃ τὸν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν μακαρίαν ταύτην ἐργασίαν φιλοπονήσαντα. ἐπειδὴν γὰρ μὴ μόνον τὸ περὶ τὰ κρείττω ἐπιδειξόμεθα πρόθυμον, ἀλλὰ καὶ ἔργοις τὴν γνώμην κυρώσωμεν, κατὰλληλον μὲν τῇ ἀρχῇ καὶ τὸ
- 15 πέρασ, ἀκόλουθον δὲ τῇ ὁδῷ καὶ τὸ κατάλυμα ἀνευρήσωμεν. τῇ γὰρ θελήσει προσγινομένη ἢ ἄσκησις ἐπὶ τὸ εἶναι ἀναντιρροήτως ἀπηύθυνεν. πρῶτον μὲν γὰρ ἡμῖν ἐπανελεῖσθαι σπουδάζεται τὰ χρηστά, ἔπειτα, εἴ τί μοι τοῦτοις ὁμολογοῦν καὶ συμβαῖνον φωρᾶται τῶν ἡμετέρων, τῇ κατὰ ταῦτα μελέτῃ ῥυθμίζειν καὶ κατορθοῦν καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ εἶναι λαμβάνειν, καθάπερ τινὰ
- 20 χαρακτῆρα τῶν μὴ κατὰ ταῦτα διακειμένων τρανῶς ἀφορίζοντα. [8] τί ἂν οὖν ὁ τῶν τοιούτων φιλεργὸς ἄνθρωπος πάθοι; « ἔσται », φησὶν, « ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρηθήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται ». καλὸς τοῦ κατορθώματος ὁ μισθός, ἐπαινετὴ
- 25 τῶν πόνων ἢ ἀνταπόδοσις. τῷ γὰρ τοι τῇ ἀγαθῇ τοῦ διαπονοῦντος προθέσει τὴν θεῖαν ἐπιρροὴν ἐπιγενέσθαι (οὐδὲν γὰρ ἡμῖν τῆς ἄνωθεν συμμαχίας χρεῦον κατορθοῦται τῶν ἀγαθῶν, εἴ γε συμφώνως τῷ τοῦ κυρίου λόγῳ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν), ἔσται λοιπὸν ὁ τοιοῦτος κατ' οὐδὲν ὑστερῶν τοῦ παρὰ τὴν ὑδρορροὴν δένδρου πεφυτευμένου, ᾧ κατὰ καιρὸν ὁ καρπὸς ἐξανθεῖ,
- 30 εἴπερ εἰς ὄριμον τὰ κάλλιστα συντελούμενα, τό, τε χρεῖῳδες παρέχεται ἑαυτοῦ καὶ τὸ καλὰ εἶναι πιστεύεται. [fol. 34v.] ὡς γὰρ οὐκ ἔστι χειμῶνος σίτον ἁμᾶν, οὐδὲ ῥοδωνιὰν δρέπειν ἐπὶ κρυστάλλῳ καὶ ἀπανθίζειν, οὕτως οὐδὲ παρήλικι ἀρετῇ τὸ ἀξίεπαινον περιγίνεται· πίστις τοῦ λόγου ἢ ἔλεεινὴ τοῦ προπάτορος ἔκπτωσις, ὅς τὴν ἐντολὴν τοῦ πεποιηκότος ὑπεριδὼν καὶ τὴν
- 35 προθεσμίαν τῆς μεταλήψεως ὑποτετόμος τοῦ φυτοῦ, ἐνάμιλλον τῆς ἀκαιρίας τὸ πρόστιμον ἀπηνέγκατο. εἰς τὸν ἐπετήσιον τοιγαροῦν τοῦ μή τι τοιοῦτον παθεῖν καὶ ὁ ταῖς θεαῖς ἀρδόμενος χάρισι τὸν ἑαυτοῦ τε δώσει καρπὸν καὶ οὐδὲ τὸ φύλλον αὐτοῦ μεθήσει διαρρησκέσθαι. τί δὲ τὸ φύλλον αἰνίττεται; τὴν φυσικὴν ἔμοιγε δοκεῖν ἀρετὴν, ἣν λόγῳ μὲν οὐδενὶ κτώμεθα οὐδὲ
- 40 μαθήσει, ὅτι μηδὲ πρὸς τινὰ σκοπὸν ἀφορμᾶ ψυχὴν τρέποντα, ἐφ' ᾧ τὸ

4. οὐκ fehlt in d. Hs. 10. ἐπισποραῖς. 20. ταῦτα. 21. Ps. 1,3. 27. Iacob. ep. 1,17. 29. δένδρον. 36. in ἀπηνέγκατο ist η unsicher. || ἐπιτήσιον.